

ಪ್ರಬುದ್ಧ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ನಿಜ ಕೇಂದ್ರ - ಶ್ರೀರಾಮ ವಿದ್ಯಾಕೇಂದ್ರ ಕಲ್ಲಡ್ಕ

ಪೌಡಶಾಲೆ, ಪಿಯು ಹುಡುಗಿ ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೆ 3-4 ಗೆಳತಿಯರನ್ನು ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳು ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಟ್ಯೂಬ್ ಲೈಟ್‌ಗಳನ್ನು ಪುಡಿಗಟ್ಟುತ್ತಾಳೆ. 2-3ನೇ ತರಗತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಸಾಹಸ ಕ್ರೀಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. 1ನೇ ತರಗತಿ ಮಕ್ಕಳು ಪಟಪಟ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಕಲ್ಲಡ್ಕದಂತಹ ಸಣ್ಣ ಊರಿನ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸ್ಕೇಟಿಂಗ್ ಮಾಡಬಲ್ಲರು! ಇವೆಲ್ಲಾ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಒಂದು ಶಾಲೆಯಿಂದ!

ಒಂದು ಶಾಲೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಧೈರ್ಯವಂತರನ್ನಾಗಿ, ಸವಾಲು ಎದುರಿಸುವ ತಾಕತ್ತುಳ್ಳವರನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲಡ್ಕ ಶ್ರೀರಾಮ ವಿದ್ಯಾ ಕೇಂದ್ರ ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆ.

ಒಂದು ಶಾಲೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಧೈರ್ಯವಂತರನ್ನಾಗಿ, ಸವಾಲು ಎದುರಿಸುವ ತಾಕತ್ತುಳ್ಳವರನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲಡ್ಕ ಶ್ರೀರಾಮ ವಿದ್ಯಾ ಕೇಂದ್ರ ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆ.

ಕಲ್ಲಡ್ಕ ಪ್ರಭಾಕರ ಭಟ್ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಈ ವಿದ್ಯಾಕೇಂದ್ರ ಉಳಿದ ಶಾಲೆಗಳಿಗಿಂತ ವಿಶಿಷ್ಟ.

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪುಸ್ತಕದ ಹುಳುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪೇಟೆಯ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಈ ಶಾಲೆ ಮಕ್ಕಳ ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ.

ವಿನಾಯಕ ಭಟ್ಟ ಮೂರೂರು - ಕನ್ನಡ ಪ್ರಭ

ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿ: www.srvk.org

ಕಲ್ಲಡ್ಕ ಪ್ರಭಾಕರ ಭಟ್ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಈ ವಿದ್ಯಾಕೇಂದ್ರ ಉಳಿದ ಶಾಲೆಗಳಿಗಿಂತ ವಿಶಿಷ್ಟ.

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪುಸ್ತಕದ ಹುಳುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪೇಟೆಯ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಈ ಶಾಲೆ ಮಕ್ಕಳ ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ.

ಪಠ್ಯವಿಷಯ ಮಕ್ಕಳ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಅಥವಾ ಅದರಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳಿವೆ. ಅವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಬಹುದು ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ಪಾಲಕರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಗರ ಪ್ರದೇಶದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರ್ಸಂಟೇಜ್ ಪೈಪೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿವೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಉಳಿದವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕ ಪಡೆಯುವ ಪೈಪೋಟಿ. ಪರಿಣಾಮ 100ಕ್ಕೆ ಶೇ.99 ಅಂಕ ಪಡೆದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೂ ಶೇ.1 ಅಂಕ ತಪ್ಪಿಹೋಯ್ತಲ್ಲ.

ಎಂದು ಕಣ್ಣೀರು ಹಾಕುವ ಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಫೇಲಾದರಂತೂ ಮುಗಿಯಿತು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಒಂದೇ ದಾರಿ ಎಂಬಂತಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಅಂಕ ಆಧಾರಿತ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಒಳಗಿನಿಂದ ಟೊಳ್ಳಾಗಿ ಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿಯೇ 8 ವರ್ಷದ ಮಕ್ಕಳು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

13ನೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಪ್ರೇಮವೈಭಲ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಷ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೇವಲ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ಅವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ಭ್ರಮೆ ಪಾಲಕರನ್ನು ಆವರಿಸಿದೆ. ಇಂತಹ ಭ್ರಮೆ ಕಳಚಬೇಕಾದರೆ ಪಾಲಕರು ಶ್ರೀರಾಮ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಬಹುಶಃ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷ ಫೀಸು ಪಡೆಯುವ, ನಂ. 1 ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಶ್ರೀರಾಮ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಜೀವನದ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಹೆಚ್ಚು ಸಮರ್ಥರು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸವಾಲುಗಳ ಮುಂದೆ ಸೈಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಜನರನ್ನು ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು, ಮಲ್ಲಕಂಬ ಏರಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಸರತ್ತು ಮಾಡುವ ಸವಾಲುಗಳು ಏನೇನು ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಣ್ಣ ಸಾಹಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿತ ಮಕ್ಕಳು ಮುಂದೆ ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಎದುರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನಂ. 1 ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವ ಮಕ್ಕಳು ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೇ ಒಂದೂರಿನಿಂದ ಇನ್ನೊಂದೂರಿಗೆ ಹೋಗುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಡಿಸೆಂಬರ್ 7ರಂದು ಸಂಜೆ ನಡೆದ ಕಲ್ಲಡ್ಡ ಶಾಲೆಯ ವಾರ್ಷಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂಬ ಬೇಸರ ಜತೆಗೆ ಈಗಲಾದರೂ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಂತೋಷ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಆಗಿತ್ತು. ಒಂದಾದರೂ ಶಾಲೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಉಳಿಸುವ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಸಮಾಧಾನ.

ಅಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಪರಿಸರದ ನಡುವೆ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕುಟೀರಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. 25 ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ತರಗತಿ. ತರಗತಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಶಿಕ್ಷಕರು. ಪಠ್ಯದ ಜತೆಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ನೃತ್ಯ, ಸಾಹಸ ಕ್ರೀಡೆ, ಸ್ಕೇಟಿಂಗ್ ಮುಂತಾದ ಕಲಿಕೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ.

ಇತ್ತ ಸರ್ಕಾರಿ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಮಹತ್ವ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ನೀಡಬಾರದು ಅಂತಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಎಂತಹ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಿದೆಯೆಂದರೆ, ಶಾಲೆ ಆರಂಭವಾಗುವಾಗ ಶಿಕ್ಷಕರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಬೇಕಂತೆ! ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಯಾವ

ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವಂತಿರಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಇದು ನನ್ನ ಶಾಲೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಮೂಡಬೇಕು. ಅಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆ, ಶಿಕ್ಷಕರ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ. ಅದನ್ನೇ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ

ನೀಡದೆ, ಮುಂದೆ ಅವರು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಗೌರವ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ, ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ಹೋರಾಟಗಳಿಂದಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ನಡುವಿನ ಬಾಂಧವ್ಯವೇ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ರಾಮ ವಿದ್ಯಾ ಕೇಂದ್ರ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾದರಿ. ಇಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಅವರ ತರಗತಿಯ ಪ್ರತಿ ಮಕ್ಕಳ ಮನೆಗೂ ಭೇಟಿ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ತರಗತಿಯ ಪ್ರತಿ ಮಕ್ಕಳ ಮನೆಯ ಸ್ಥಿತಿ-ಗತಿ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅರಿವಿರುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ನಡುವೆ ಆಪ್ತ ಬಾಂಧವ್ಯ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ಶಾಲೆಯ ಶಿಕ್ಷಕರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾವು ಸರ್ಕಾರಿ ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ

ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಏನಿದ್ದರೂ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾತು, ಸಕತ್ ಶಿಸ್ತು. ಹೋಂವರ್ಕು, ತುಂಬಾ ಮಾರ್ಕ್ಸ್. ತನಗಿಂತ ಅರ್ಧ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಹೆಚ್ಚು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅವನ ಸಹಪಾಠಿಯನ್ನು ವೈರಿಯಂತೆ ಕಾಣುವುದನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ರಾಮ ಶಾಲೆಯ ಮೂಲ ಧ್ಯೇಯವೇ ಸಮಾಜಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಎಂಬುದು. ಸಮಾಜವಿಲ್ಲದೇ ನಾವಿಲ್ಲ. ನಾನು, ನನ್ನ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ನನ್ನ ದೇಶ ಎಂಬುದೂ ಗಮನದಲ್ಲಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಶಿಶುಮಂದಿರದಿಂದ ಡಿಗ್ರಿವರೆಗೆ ತರಗತಿಗಳಿವೆ. ಅಚ್ಚರಿ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಶಾಲೆ ಆರಂಭವಾಗುವ ಮೊದಲು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದ ಅನುದಾನ ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆಲ್ಲವೂ ದಾನಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಿಸಿಯೂಟ, ಶಿಕ್ಷಕರ ವೇತನ, ಮಕ್ಕಳ ಸಮವಸ್ತ್ರ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ ಮಕ್ಕಳ ಪಠ್ಯ, ಪುಸ್ತಕ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ವೆಚ್ಚವನ್ನೂ

ಸಂಸ್ಥೆಯೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಣ್ಣ ಊರಾದ ಕಲ್ಲಡ್ಕದಲ್ಲಿ ಶೇ.85 ರಷ್ಟು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಕುಟುಂಬಗಳಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಶೇ.80 ರಷ್ಟು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಸೆಸ್ಸೆಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣನಾಗಿದ್ದು ಶ್ರೀರಾಮ ವಿದ್ಯಾಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದ ನಂತರ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲಿ ಅಂಕ ಆಧಾರಿತ ಪ್ರವೇಶ ಪದ್ಧತಿ ಇಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು, ವರ್ಷಕ್ಕೆ 100ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಕೇಂದ್ರ ಶೇ.80 ಫಲಿತಾಂಶ ದಾಖಲಿಸುತ್ತದೆ. ಪಿಯು ವಿಭಾಗ ಶೇ.100 ಫಲಿತಾಂಶ ದಾಖಲಿಸಿದೆ. ವಿದ್ಯಾ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಮಹಾಪುರುಷರ, ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ

ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದವರ ಹೆಸರನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಪ್ರತಿ ತರಗತಿ, ಸಭಾಂಗಣ, ವಸತಿನಿಲಯ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಮಹಾಪುರುಷರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೇ ಇಡಲಾಗಿದೆ. ಸಹಜವಾಗಿ ಅವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರೂಢಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಬಿರಗಳ ಜತೆಗೆ, ಆಯುರ್ವೇದ ವೈದ್ಯರಿಂದ ತಪಾಸಣೆ, ಆಯುರ್ವೇದ ಗಿಡಗಳ ವಿತರಣೆ, ಮನೆ ಔಷಧಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶಾಲೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೇವಲ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಿದರೆ ಸಾಲದು, ಬದಲಾಗಿ ಸಮಾಜ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಕೇಂದ್ರವಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಕಲ್ಲಡ್ಕ ಪ್ರಭಾಕರ ಭಟ್ ಅವರ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯೇ ವಿದ್ಯಾಕೇಂದ್ರದ ಆಧಾರಸ್ತಂಭ. ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಮಕ್ಕಳ ಮನೆಗಳಿಂದ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿಸಿ ತರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳು ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲು- ಕೀಳಿಲ್ಲ. ಜಾತಿಯ ಗೊಡವೆಯಿಲ್ಲ.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಜಿಲ್ಲೆಗೊಂದು ಇಂತಹ ಶಾಲೆ ಇರಬಾರದೇ? ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಮಾದರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾದರಿಯಾಗಿವೆ? ಇಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ನಮ್ಮನ್ನಾಳುವವರಿಗೆ ಯಾಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮೂಡಿತು.

‘ಟ್ಟಿಂಕಲ್ ಟ್ಟಿಂಕಲ್ ಲಿಟ್ಲೆ ಸ್ಟಾರ್ ಹೌ ಐ ವಂಡರ್ ವಾಟ್ ಯು ಆರ್’

ಎಂಬ ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗದ ಹಾಡಿಗಿಂತ,

‘ಕಾಗೆಯೊಂದು ಹಾರಿ ಬಂದು ಮರದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು’ ಎಂಬ ಹಾಡು ಹೆಚ್ಚು ಆಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದು ಯಾವಾಗ?

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಓದಿದ ಮೇಲೂ ಕಲ್ಲಡ್ಕ ಪ್ರಭಾಕರ ಭಟ್ಟರು ಈ ಶಾಲೆ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದು ಹಿಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಪಸರಿಸಲು, ಆರ್‌ಎಸ್‌ಸೆಸ್ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಲು ಅಂತ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವರಿಗೆ ಕಾಮಾಲೆ ರೋಗ ಇದೆ ಎಂದೇ ಭಾವಿಸಬಹುದಷ್ಟೆ.

ವಿನಾಯಕ ಭಟ್ಟ ಮೂರೂರು - ಕನ್ನಡ ಪ್ರಭ